

Základní umělecká škola Václava Pichla v Bechyni

ŠKOLNÍ VZDĚLÁVACÍ PROGRAM

platný od 17. června 2018
s účinností od 1. září 2018

www.klaster-bechyne.org

Umění je jako slunce, které se taky nikomu nevtírá. Když zatáhnete záclony a zavřete okenice, tak vám slunce do bytu neleze. Jenomže je to vaše chyba, že chcete žít potmě.

Jan Werich

Obsah

1.	Identifikační údaje	4
2.	Charakteristika školy.....	5
2.1	Struktura školy	5
2.2	Historie	5
2.3	Současnost	6
2.4	Charakteristika pedagogického sboru	6
2.5	Dlouhodobé projekty	6
2.6	Regionální spolupráce	6
2.7	Spolupráce v rámci ČR	6
2.8	Mezinárodní spolupráce	7
2.9	Vybavení školy a její podmínky	7
3.	Zaměření školy a její vize	8
4.	Výchovné a vzdělávací strategie	
4.1	Výchovné a vzdělávací strategie hudebního oboru:	9
4.2	Výchovné a vzdělávací strategie výtvarného oboru:	11
4.3	Výchovné a vzdělávací strategie literárně–dramatického oboru:	12
5.	Vzdělávací obsah uměleckých oborů:	
5.1	Charakteristika hudebního oboru	13
5.1.1	Hudební nauka	13
5.1.2	Název studijního zaměření: Sborový zpěv.....	15
5.1.3	Název studijního zaměření: Sólový zpěv	18
5.1.4	Název studijního zaměření: Hra na klavír.....	20
5.1.5	Název studijního zaměření: Hra na akordeon	23
5.1.6	Název studijního zaměření: Hra na zobcovou flétnu.....	25
5.1.7	Název studijního zaměření: Hra na příčnou flétnu	27
5.1.8	Název studijního zaměření: Hra na klarinet.....	30
5.1.9	Název studijního zaměření: Hra na kytaru	32
5.1.10	Název studijního zaměření: Hra na bicí nástroje	34
5.1.11	Komorní zpěv	38
5.1.12	Komorní hra	38
5.1.13	Souborová hra	39
5.1.14	Hudební skupina	39
5.1.15	Sborový zpěv	40
5.1.16	Čtyřruční hra	41
5.2	Charakteristika výtvarného oboru	42
5.2.1	Tabulace učebních plánů výtvarného oboru	43
5.2.2	Školní vzdělávací výstupy výtvarného oboru	44
5.3	Charakteristika literárně–dramatického oboru	46
5.3.1	Tabulace učebních plánů literárně–dramatického oboru	47
5.3.2	Školní vzdělávací výstupy literárně–dramatického obor	47
6.	Zabezpečení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami:	50

7.	Vzdělávání žáků mimořádně nadaných:	51
8.	Hodnocení	52
8. 1	Hodnocení žáků	52
8. 2	Autoevaluace školy	52

1. Identifikační údaje školy

Školní vzdělávací program

Základní umělecké školy Václava Pichla Bechyně, Klášterní 39

1.2 Předkladatel

Základní umělecká škola Václava Pichla, Bechyně, Klášterní 39

Klášterní 39, Bechyně 39165

Zřizovatel: JIHOČESKÝ KRAJ

Právní forma: Územní orgán samosprávy

IZO: 102351350

red IZO: 60002551

IČO: 60060824

DIČ: CZ-60060824

Identifikátor datové schránky: od7z4s

e-mail: zus@klaster-bechyne.org

č.úctu: 703 613 399/ 0800

telefon: 724515978, 602529487

ředitel: PaedDr. Jan Svoboda

telefon: 724204282

e-mail: jansvoboda@klaster-bechyne.org

ekonom: Ing. Monika Hrušková

tel: 724515978

e-mail: ekonom@klaster-bechyne.org

1.3 Zřizovatel

- Krajský úřad – Jihočeský kraj, Odbor školství, mládeže a tělovýchovy
- U Zimního stadionu 1952/2, 370 76 České Budějovice
- IČO: 70890650

1.4 Platnost dokumentu: od 1.3.2018

Účinnost dokumentu: od 1.9.2018

2. Charakteristika školy

2.1 Struktura školy

Základní umělecká škola Václava Pichla v Bechyni vzdělává žáky ve třech oborech: v hudebním, ve výtvarném a v literárně–dramatickém. Škola má kapacitu 300 žáků a navštěvuje ji 300 žáků. Od září 2018 je kapacita zvýšena na 320 žáků.

Ve všech třech oborech se vzdělávají žáci:

- předškolního věku (přípravné studium)
- školního věku (základní studium I. a II. stupně)
- dospělí

Na hudebním oboru se žáci vzdělávají ve hře na housle, klavír, akordeon, zobcové a příčné flétny, klarinet, trubku, bicí a kytaru. Vyučujeme také sólový a sborový zpěv. Na škole působí komorní soubory různých obsazení.

Výtvarný obor je zaměřen nejen na výuku základních výtvarných vyjadřovacích prostředků – kresbu, malbu, grafiku, sochu a objekt ale i na reakce a podněty ze světa výtvarného umění zabývající se novými médii a na další typologické reakce a podněty ze současných tendencí živého výtvarného umění /např. akce, land art, site specific apod./, výtvarné hry, doteky artefaktiky spolu s průniky výchovou prožitkem, rozhovory o tvorbě vlastní /např. psychologie a teorie tvorby, konceptuální přístupy k tvorbě apod./ i tvorbě v průřezu času.

Literárně dramatický obor je zaměřen na harmonický rozvoj osobnosti člověka, jeho tvořivého a odpovědného přístupu k životu a jeho schopnosti osobitého a kultivovaného projevu nejen v oblasti dramatické. Tento cíl je naplňován především prostřednictvím tvořivé dramatiky, hlasové, pohybové, herecké a loutkoherecké průpravy. Vyučujeme také základy režie, scénaristiky i scénografické práce. Nezapomínáme ani na tvorbu filmovou.

2.2 Historie

Přelomovým datem v historii Bechyňské Lidové školy umění, z níž vzešla současná ZUŠ Václava Pichla, byl rok 1976. V tomto roce se přestěhovala z nevyhovujících prostor činžovního domu na náměstí do prostor nově zrekonstruovaného kláštera.

Dalším mezním datem byl rok 1995, kdy při škole vzniklo Občanské sdružení Klášter, které od tohoto data doplňuje činnost školy. Ve stejném roce se také do té doby převážně hudební škola rozšířila o plnohodnotný výtvarný obor a o literárně–dramatický obor.

V roce 2002 se nám podařilo získat grant, z něž jsme vybudovali naši první počítačovou učebnu. Ta však záhy přestala dostačovat a proto jsme ji o dva roky později rozšířili o grafické studio a videostřížnu.

V roce 2005 se škola v rámci projektu MŠMT ICT stala garantem nejen základních modulů ale i specializovaného modulu ICT ve výtvarné výchově, na který jsme navázali získáním akreditace k provádění vzdělávacích programů ICT.

Vedle těchto aktivit jsme ve spolupráci s OS Klášter zahájili ojedinělý druh

víkendového a prázdninového vzdělávání. V rámci seminářů měli účastníci možnost se osobně setkat a pracovat se současnou špičkou pedagogů uměleckých škol (katedra scenáristiky a dramaturgie FAMU – Petr Jarchovský a spol., HAMU – Vlastislav Matoušek, FAVU – Petr Kvíčala, Marian Palla, Margita Tittlová, Vladimír Merta, JAMU – Petr Váša, AVU – Martin Janíček, Miloš Šejn..., DAMU – Tomáš Žižka), ale i s renomovanými, mezinárodně uznávanými umělci ze všech oblastí kulturního života či jejich teoretiky – Adriena Šimotová, Petr Nikl, Martin Zet, Jan Hřebejk, Petr Matoušek, Joe Trumann, Michael Delia, Jiří Zemánek, nakladatelství DIVUS...).

Od roku 2002 jsme se také zúčastnili mnoha mezinárodních výtvarných projektů v rámci nadnárodního sdružení E-space.

2.3 Současnost

V současné době se snažíme pro školu zajistit adekvátní prostory a najít další možné zdroje financování. Připravujeme rozšíření působnosti školy otevřením Akademie umění a kultury – vzdělávání 3. věku.

Podařilo se nám rozšířit kapacitu školy na 320 žáků. Jsme pyšní na kvalitu výuky v naší škole – naši žáci sbírají ocenění v krajských i ústředních kolech soutěží ZUŠ vyhlášených MŠMT, MK. Stejně tak jsme úspěšní v přípravě studentů k přijímacím zkouškám na střední a vysoké školy uměleckých směrů. Za 23 let našeho stávajícího působení bylo přes 50 našich absolventů přijato na prestižní vysoké školy uměleckých směrů.

2.4 Charakteristika pedagogického sboru

Pedagogický sbor Základní umělecké školy Václava Pichla v Bechyni je řadu let stabilizovaný, genderově vyvážený a kvalifikovaný. Odborným zaměřením i počtem učitelů pokrývá šíři nabídky pro vzdělávání ve všech vyučovaných uměleckých oborech a studijních zaměřeních.

2.5 Dlouhodobé projekty

Adventní představení – společný projekt všech oborů od roku 1995. Školou obnovená tradice oslav a svátečního setkávání dětí, rodičů a veřejnosti při adventních nedělích.

Představení pro nejmenší – společný projekt všech oborů pro děti z MŠ Bechyně a okolí a žáky 1. stupně základních škol v Bechyni. Jedná se o komponovaný motivační program, představující práci nejmladších žáků jednotlivých oborů.

Festival ZUŠ Open – společný projekt všech vyučovaných oborů, v jehož rámci se před koncem školního roku představují všem rodičům i široké veřejnosti výsledky práce všech oborů.

Každoročně jsme v Bechyni hlavním partnerem Noci kostelů.

Od září 2018 otevíráme Akademii umění a kultury – vzdělávání 3. věku.

Prezentace absolventů – výstavy, koncerty, vystoupení

2.6 Regionální spolupráce

Spolupořádání kulturních akcí s KS Bechyně a dalšími regionálními organizacemi (např. s nakladatelstvím Baobab, OS Tatramani...). Pořádání okresních a krajských kol

národních přehlídek ZUŠ. Spolupráce v rámci činnosti Krajské umělecké rady ZUŠ Jihočeského kraje.

2.7 Spolupráce v rámci ČR

Spolupořádáme kurzy a soustředění uměleckých škol – AVU, FAVU, FAMU, DAMU, HAMU. Máme mnohaletou tradici spolupráce na vzdělávacích aktivitách NIPOSu Artamy, Výzkumného ústavu pedagogického, Divadelního ústavu, Asociace výtvarných pedagogů, ale i dalších organizací. Dlouhodobě spolupracujeme také s dalšími základními uměleckými školami. Úzce spolupracujeme také s Nadačním fondem Magdaleny Kožené.

2.8 Spolupráce mezinárodní

Od roku 1990 spolupořádáme Letní mezinárodní hudební kurzy La Pellegrina každoročně se účastní téměř 200 neprofesionálních umělců z celého světa – Holandska, Německa, Francie, Anglie, USA, Ruska, Japonska, ČR... Od roku 2009 spolupořádáme letní mezinárodní taneční kurzy pod vedením Argentinského tanečního umělce Javiera Cury.

2.9 Vybavení školy a její podmínky

Základní vybavení oborů je hrazeno z rozpočtu školy, dle jeho chudých možností se jej přesto snažíme průběžně modernizovat.

Novými technologiemi jsou obory převážně vybavovány v úzké spolupráci s OS Klášter, prostřednictvím grantů (MŠMT ČR, MK ČR, OSF, SZIF, KÚ, EU...), sponzorských darů a výdělečné činnosti OS. Např. v roce 2011 jsme z grantu pořídili profesionální scénické vybavení (přenosné pódium, světla, zvukové vybavení...)

Sídlem školy je Bechyňský klášter, který máme v pronájmu od nadačního fondu Konvent Pax při Řádu menších bratří – Františkánů. Klášter je unikátní prostor s vyjimečnými možnostmi pracovat se site specific prostorem a využívat jeho genius loci, vyjimečnou akustiku, prostorové možnosti vnitřní i vnější (zahradu.) To vše vytváří nenásilnou formou vztah ke kulturnímu dědictví a empatii k místu.

Od roku 2006 máme dislokované pracoviště v prostorách ZŠ Sudoměřice u Bechyně, kde jsou vyučovány všechny tři obory.

3. Zaměření školy a její vize

ZUŠky prošly v posledních letech značným vývojem. Už se zdaleka nespécializujeme jen na výchovu a vzdělávání mladých talentů a jejich přípravu na střední a vysoké školy uměleckých směrů. Snažíme se maximálně vyjít vstříc širokému spektru dětí, mladých lidí, ale i dospělých, kteří projevují zájem o systematickou práci ve všech oblastech umění. Kromě „klasické“ výuky pořádáme tématické kurzy, zakládáme Univerzitu třetího věku, organizujeme prázdninové aktivity... Snažíme se také přizpůsobit poptávce současného života a společnosti: výuku rozšiřujeme o film, počítačovou grafiku, architekturu, tvůrčí psaní, možnosti veřejné prezentace...

Na jednu stranu sice vyhledáváme a pečujeme o talenty, které připravujeme ke studiu na středních a vysokých školách uměleckého směru. Na druhé straně ale vnímáme své poslání zaměřené především na šíření kulturního povědomí co nejširšímu spektru dětí i dospělých. Snažíme se vychovávat budoucí dospělé, pro které bude umění a kultura součástí jejich života a budou se v těchto oblastech orientovat. Chceme být těmi, kdo nabízí spektrum možných cest k poznávání rozmanitých kvalit a kontextů světa. Světa, v kterém svobodná umění mají roli svědomí společnosti.

Z tohoto úhlu pohledu nechceme zůstat v izolaci, ale naopak se snažíme participovat na životě města a spolupracovat s ostatními organizacemi – především z oblasti kultury a vzdělávání.

Nový rozměr dostávají naše výstupy a prezentace, pokud se na nich podílejí žáci a pedagogové všech oborů. Úzká mezioborová spolupráce je důležitou charakteristikou naší školy.

Nezbytný je individuální přístup ke každému žákovi. Ten umožňuje pomáhat nejen s vlastním otevíráním těchto cest, ale pomáhá i s osobním poznáváním a vnímáním širokého spektra kvalit umění a k následné vnitřní potřebě jejich samostatného objevování a kultivace.

4. Výchovně vzdělávací strategie

4.1 Výchovně vzdělávací strategie HO

- prakticky předvedeme správný postoj, držení nástroje a techniku dýchání či ovládání nástroje
- poučíme žáka o správném zacházení a ošetřování nástroje
- průběžně rozvíjíme teoretické znalosti žáka jejich konkrétní aplikací na studovaný nástroj
- vysvětlujeme správnou techniku tvoření tónu a zacházení s ním /neustálé kultivování tónu/
- vedeme žáka ke zvukové, intonační a rytmické představivosti /např. využitím audio a video nahrávek na internetu nebo ze školní audiotéky/
- techniku hry a rytmické schopnosti rozvíjíme pomocí zvyšující se obtížnosti hraných cvičení a skladeb
- postupně začleňujeme žáka do komorní, souborové hry v závislosti na dosažených dovednostech žáka
- jsme pro žáka partnerem při spoluutváření interpretace daného díla a nemáme ho za objekt uplatnění své autority
- dáváme prostor pro žákovy názory a společně s ním je citlivě korigujeme ve prospěch dané věci
- společně konzultujeme názory žáka na vlastní či spolužákovu interpretaci daných děl
- usilujeme o vytvoření žákovy zodpovědného vztahu ke svému nástroji důsledným vedením ke kvalitnímu ošetřování a údržbě
- zapojujeme rodiče do procesu výuky a domácí přípravy a účasti na vystoupeních
- vedeme žáka k pravidelné domácí přípravě a tím rozvíjíme jeho vytrvalost a schopnost sebezapření
- časným zapojením žáka do kolektivní hry i tvorby ho vedeme k spoluzodpovědnosti k danému kolektivu a vytváření kamarádských vztahů
- vedeme žáka k pozitivnímu hodnocení výkonů spolužáků a tím podporujeme zdravý vývoj osobnosti (pokora, úcta k výkonům a práci druhého, ochota ke spolupráci)
- organizujeme koncerty vlastní i koncerty studentů konzervatoří a vysokých uměleckých škol a tím umožňujeme žákům poslechn hudby jiných interpretů

- poslechem nahrávek různých hudebních žánrů cíleně rozšiřujeme žákův umělecký obzor
- působíme jako kulturní centrum pro celou oblast Bechyňska, které poskytuje tomuto mikroregionu kulturní život na vysoké úrovni formou pořádání kvalitních koncertů, vystoupení a výstav pro veřejnost všech generací
- využíváme možností školního nahrávacího studia k záznamu a propagaci nejvýraznějších žakovských výkonů a akcí
- zapojením do jednotlivých školních hudebních těles podporujeme vlastní uměleckou tvůrčí činnost dětí

4.2 Výchovné a vzdělávací strategie výtvarného oboru

- nabízíme širokou škálu výtvarných přístupů, hovoříme o jejich různých možnostech a využití
- názorně je předvádíme, opakujeme již získané vědomosti a dovednosti, které postupně prohlubujeme
- učíme samostatnosti
- systematicky seznamujeme žáky s dějinami výtvarné kultury, uměleckými směry a jejich myšlenkovým obsahem, s díly různých autorů a způsobem jejich práce
- učíme žáky využívat získané poznatky i zkušenosti z vlastní tvorby při vnímání kultury a umění
- vytváříme podmínky pro dlouhodobou systematickou práci formou projektové výuky, které umožní proniknout hlouběji do tématu, cíleně a smysluplně využít výtvarný materiál, zvolit vhodný postup
- učíme výtvarnému řemeslu, upozorňujeme na problematická místa a překážky pomáháme překonávat
- formou vhodné motivace a společných „brífinků“ budujeme otevřené přátelské ovzduší ve skupině, pomáháme najít každému jeho místo a konkrétní úkol, za který nese osobní zodpovědnost
- učíme specifikům spolupráce v daném oboru
- pořádáme semináře s různými osobnostmi uměleckého života, spolupracujeme s jinými obory na škole i mimo ni
- přinášíme informace o současném dění v kultuře a pomáháme se v něm orientovat
- doporučíme a zprostředkujeme návštěvu zajímavých událostí
- vyhledáváme příležitosti k prezentaci prací jednotlivých žáků i celého výtvarného oboru

4.3 Výchovné a vzdělávací strategie literárně–dramatického oboru

- rozvíjíme především tvořivost, ale i komunikační, sociální, interpretační a improvizální dovednosti žáků
- mezi prostředky výuky patří jak dramatická cvičení a hry, tak i drobné či větší dramatické tvary, které veřejně prezentujeme
- důraz klademe na autorskou tvorbu žáků, tj. žáci jsou scénáristy, dramaturgy, režiséry, scénografy i herci výsledných dramatických tvarů
- učíme žáky pracovat s širokou škálou výrazových prostředků: s hlasem, s pohybem, s mimikou, s gesty, s předmětem, s loutkou, s prostorem, se světlem, s materiálem, s obrazem... tak, aby těchto dovedností mohli využívat jak v dramatické tvorbě, tak i v běžném životě
- v rámci výuky se žáci učí samostatné práci i spolupráci ve skupině
- seznamujeme žáky se všemi oblastmi divadelně–inscenační práce: s herectvím, s režii, s dramaturgií, se scénografií, s produkcí, s technologiemi...
- vedeme žáky k tvořivé diskusi – umění vyslechnout a akceptovat názory druhých, formulovat a obhajovat si své stanovisko a hledat společné řešení
- učíme žáky získávat odstup od vlastního jednání a srovnávat, hodnotit a zařazovat svou tvorbu do kontextů s tvorbou ostatních amatérských i profesionálních tvůrců
- žáci se prakticky setkávají se širokou škálou divadelní i filmové tvorby: s činohrou, se stínovým, loutkovým, pohybovým a site specific divadlem, s hraným i animovaným filmem, s dokumentem...
- žáky orientujeme jak v současné, tak i v historické dramaticko–inscenační tvorbě organizujeme a zprostředkováváme návštěvy významných kulturních událostí v oblasti dramatické a filmové tvorby
- zapojujeme rodiče do výuky, domácí přípravy a účasti na vystoupeních
- ke každému žákovi přistupujeme individuálně
- vedeme žáky k zodpovědnosti k sobě i k ostatním při společné i individuální práci

5. Vzdělávací obsah uměleckých oborů

5.1. Charakteristika hudebního oboru

Hudební obor v základním uměleckém vzdělávání umožňuje žákovi prostřednictvím soustavného vzdělávání, aktivní a poučené interpretace, vlastní tvorby, poznávání hudební kultury a osvojením si základních teoretických znalostí využívat hudbu jako prostředek vzájemné komunikace i osobního uměleckého sdělení.

5.1.1. Hudební nauka

- je realizována v 1.–5. ročníku I.stupně
- žáci, kteří nemohou v odůvodněných případech navštěvovat kolektivní výuku Hudební nauky, mohou osnovy tohoto předmětu splnit při individuální výuce hry na nástroj – vždy na podkladě žádosti rodičů a schválení ředitelem
- v případě pochybností o splnění osnov je možné žáka komisionálně přezkoušet
- toto přezkoušení nařizuje ředitel školy na doporučení učitele
- žáci, kteří nastoupili do výuky II.stupně bez předchozího absolvování I.stupně, jsou vyučováni nauce o hudbě během individuální výuky

Přípravné studium:

- žák – dokáže zazpívat jednoduchou píseň
- umí rozlišit pojmy zvuk a tón
 - umí rytmitizovat říkadla pomocí hry na tělo
 - zná houslový klíč, notovou osnovu, noty c^1 – g^1
 - zná notu celou, půlovou, čtvrt ovou

1. ročník

- žák – rozlišuje pojmy zvuk a tón, zná vlastnosti tónů
- zná noty a pomlky – celou, půlovou, čtvrt ovou, osminovou
 - čte noty v rozsahu g – g^2
 - zná funkci posuvek (bé, křížek, odrážka)
 - zná základní dynamická označení (piano, mezzoforte, forte, crescendo, decrescendo)
 - zná stupnice C, G
 - pozná basový klíč (a notu f)

2. ročník

- žák – pozná šestnáctinovou notu a pomlku
- poslechem rozlišuje durové a mollové akordy
 - zná durové stupnice do 4 křížků a 4 bé
 - zná princip tvorby obrátů tónického kvintakordu
 - orientuje se v basovém klíči v rozsahu f – c^1 (případně podle potřeby svého nástroje)
 - ví, co je opera

3. ročník

- žák – zná základní intervaly
- zná všechny stupnice dur

- zná stavbu stupnice a moll
- sluchem rozlišuje tón - dvojzvuk - akord

4. ročník

- žák
- zná pojem enharmonická záměna, chápe její princip
 - rozlišuje intervaly čisté a velké
 - zná stupnice moll do 4 křížků a 4 bé
 - rozlišuje zpěvní hlasy a pěvecké sbory
 - zná nejdůležitější pojmy hudebního názvosloví

5. ročník

- žák
- rozlišuje pojmy homofonie a polyfonie
 - zná předznamenání všech stupnic dur i moll
 - dokáže aktivně poslouchat vybrané ukázky skladeb a pokouší se formulovat svůj názor na znějící hudbu
 - orientuje se v základních vývojových obdobích hudby, zná nejvýznamnější představitele a díla jednotlivých stylových období

5.1.2. Studijní zaměření Sborový zpěv

		I. stupeň							II. stupeň				
		PS	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r
Sborový zpěv		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka		1	1	1	1	1	1						
Povinně volitelné	Komorní zpěv					1	1	1	1	1	1	1	1
	Souborová hra**							2	2	1	1	1	1
	Hudební skupina**							2	2	1	1	1	1

*** Na návrh učitele může žák do předmětu začít docházet již v dřívějších ročnících, případně v přípravném studiu, případně s vyšší hodinovou dotací. Výuka může probíhat v blocích. Může probíhat i od vyšších ročníků (za předpokladu dodržení minimální dotace). Do povinně volitelných předmětů jsou žáci přijímáni na základě individuálních předpokladů a schopností, které posuzuje učitel daného předmětu.*

Školní vzdělávací výstupy studijního zaměření Sborový zpěv

I. stupeň – 1. ročník:

- žák – ovládá elementární základy pěvecké techniky – správné dýchání, nasazení tónu, používání hlavového rejstříku, dobrá výslovnost a postoj při zpěvu
- rozšíří svůj hlasový rozsah (h – c2)
 - dokáže napodobit požadavky předváděné sbormistrem a reagovat na ně
 - interpretuje jednohlasé písně s doprovodem

2. ročník:

- žák – předvede správné sezení a postoj při zpěvu
- používá svůj hlas přirozeně v možnostech svého hlasového rozsahu
 - zvládá nácvik skladeb dle notového zápisu získáním elementárních znalostí ve čtení sborové partitury
 - interpretuje jednohlasé písně s doprovodem
 - má představu o výšce tónů a průběhu melodie, rozpozná stoupající a klesající melodii
 - učí se podřídit potřebám kolektivu a zásadám sborové práce

3. ročník:

- žák – je schopen aktivního přirozeného pěveckého postoje pro delší časový úsek
- dbá o pečlivou výslovnost vokálů, konsonantů a koncovek slov
 - je připraven ke zpěvu jednoduchého dvojhlasu
 - ovládá nácvik skladeb podle notového zápisu získáním elementárních znalostí ve čtení sborové partitury

4. ročník:

- žák – ovládá správné sezení a postoj při zpěvu, správné návyky dechové techniky, hlasové kultury a výslovnosti – měkké opřené nasazení tónu, žeborně brániční dýchání, hlavový rejstřík
- na základě svých dispozic je schopen zpívat intonačně a rytmicky čistě v jednohlase, zvládá jednoduchý i náročnější dvojhlas (kánon)
 - používá svůj hlas přirozeně, nepřepíná hlasivky
 - orientuje se v jednoduchém zápisu sborové partitury
 - reaguje na požadavky dirigenta a dirigentská gesta

5. ročník:

- žák – přesvědčivě interpretuje jednohlasé a dvouhlasé písně s doprovodem
- dbá při zpěvu na vyrovnanost vokálů
 - používá v hlas v rozsahu hrudní i hlavové polohy přiměřené svému věku
 - je schopen podřídit se potřebám kolektivu a zásadám sborové práce

6. ročník:

- žák – ovládá základy dechové techniky, hlasové kultury a výslovnosti, intonace, rytmu a všech hudebně výrazových prostředků
- je schopen zazpívat skladby různých temp a nálad a reagovat na charakter skladby
 - samostatně se orientuje v notovém zápisu
 - umí se podřídit potřebám kolektivu a podílí se na vytváření tolerance a přátelství

7. ročník:

- žák – zvládá společný i střídavý nádech, je schopen měkce nasadit daný tón v různé dynamice
- využívá pěveckou techniku – dechová opora, vyrovnání vokálů a poloh, zřetelná výslovnost, zpěv plynulé kantilény, hudební fráze, používání dynamické a agogické

II. stupeň – 1. a 2. ročník:

- žák – ovládá intonačně čistý zpěv svého partu ve skladbách s instrumentálním doprovodem a a capella
- má vyrovnaný hlas v celém svém hlasovém rozsahu
 - řídí se zásadami hlasové hygieny, má vypěstované návyky kultivovaného sborového zpěvu
 - samostatně se orientuje v notovém zápisu sborové partitury
 - dodržuje správnou pěveckou techniku a nadále ji zdokonaluje (dechová opora, vyrovnání vokálů a poloh, zřetelná výslovnost, zpěv plynulé kantilény, používá dynamické a agogické škály...)
 - tvořivým způsobem interpretuje sborovou literaturu různých slohových období, stylů a žánrů

3.a 4.ročník:

- žák – ovládá intonačně čistý zpěv svého partu ve skladbách s instrumentálním doprovodem a a capella
- má vyrovnaný hlas v celém svém hlasovém rozsahu

- ovládá pěveckou techniku a uvědoměle se řídí zásadami hlasové hygieny
- kultivovaně interpretuje i náročnější sborovou literaturu
- pomáhá a radí mladším členům sboru při studiu repertoáru
- vlastnosti získané ve sborovém kolektivu dokáže uplatnit i v osobním životě
- je poučeným a vnímavým posluchačem naší i světové hudby

5.1.4. Studijní zaměření Sólový zpěv

		I. stupeň							II. stupeň				
		PS	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r
Sólový zpěv*		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka		1	1	1	1	1	1						
Povinně volitelné	Sborový zpěv					1	1	1	1	1	1	1	1
	Hudební skupina**							2	2	1	1	1	1
	Souborová hra**							2	2	1	1	1	1

* V nižších ročnících lze rozdělit hodinu na dvě části v týdnu.

** Na návrh učitele může žák do předmětu začít docházet již v dřívějších ročnících, případně v přípravném studiu, případně s vyšší hodinovou dotací. Výuka může probíhat v blocích. Může probíhat i od vyšších ročníků (za předpokladu dodržení minimální dotace). Do povinně volitelných předmětů jsou žáci přijímáni na základě individuálních předpokladů a schopností, které posuzuje učitel daného předmětu.

Školní vzdělávací výstupy studijního zaměření Sólový zpěv

Přípravné studium:

- žák – zvládá jednoduchá dechová cvičení
- ovládá brumendo
- zvládá jednoduchá intonační cvičení

I. stupeň – 1. ročník:

- žák – podle svých schopností zvládá pěvecký postoj, správné dýchání
- zvládá jednoduchá hlasová cvičení ve svém přirozeném rozsahu
- zpívá jednoduché písně
- dodržuje rytmus

2. ročník:

- žák – dbá na přirozené ovládní mluvidel
- zpívá ve střední poloze
- používá technická cvičení k rozšíření hlasového rozsahu
- zpívá písně z paměti

3. ročník:

- žák – při zpěvu uvolněně stojí a klidně dýchá
- má povědomí o legatovém zpěvu
- rozezná hrudní a hlavový tón
- rozumí obsahu písně

4. ročník:

- žák – zvládá cvičení, která vedou k vyrovnávání hlasového rozsahu
- prohlubuje svou dechovou, pěveckou a artikulační techniku
- má smysl pro vedení jednoduché fráze

5. ročník:

- žák – pracuje se základní pěveckou, dechovou a artikulační technikou
- uvědoměle používá dechovou oporu
- má povědomí o kultivovaném hlasovém projevu, o kantylénovém zpěvu
- zpívá s dynamikou

6. ročník:

- žák – zpívá náročnější hlasová a intonační cvičení, úměrná hlasové vyspělosti žáka
- orientuje se v notovém zápisu a textu pěveckého partu
- zpívá písně různých žánrů na základě své hlasové vyspělosti
- uplatňuje cit pro kultivovaný pěvecký projev a hudební představitost

7. ročník:

- žák – používá měkké nasazení tónu
- správně artikuluje
- má rozšířený hlasový rozsah a vyrovnané hlasové rejstříky
- má smysl pro vedení frází, kantilény
- zpívá písně různých žánrů a období, může být zaměřen jen na určitý žánr
- uplatňuje zásady hlasové hygieny

Přípravné studium II. stupně:

- žák – zvládá jednoduchá dechová a intonační cvičení
- zvládá pěvecký postoj, podle svých možností správně dýchá
- používá cvičení podporující přirozené ovládnutí mluvidel a rozšiřování hlasového rozsahu
- zpívá jednoduché písně

II. stupeň – 1. a 2. ročník:

- žák – vědomě využívá pěveckou, dechovou a artikulační techniku
- ovládá techniku tvorby tónu a artikulace
- využívá adekvátní výrazové prostředky na základě porozumění textu a hudbě

3.a 4.ročník:

- žák – využívá samostatně dynamické a agogické výrazové prostředky
- má kultivovaný pěvecký projev
- používá vyrovnaný hlas v celém svém hlasovém rozsahu

5.1.3. Studijní zaměření Hra na klavír

		I. stupeň							II. stupeň				
		PS	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r
Klavír*		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka		1	1	1	1	1	1						
Povinně volitelné	Sborový zpěv					1	1	1	1	1	1	1	1
	Čtyřruční hra**					1	1	1	1	1	1	1	1
	Hudební skupina**					1	1	1	1	1	1	1	1

* V nižších ročnících lze rozdělit hodinu na dvě části v týdnu.

** Na návrh učitele může žák do předmětu začít docházet již v dřívějších ročnících, případně v přípravném studiu, případně s vyšší hodinovou dotací. Výuka může probíhat v blocích. Může probíhat i od vyšších ročníků (za předpokladu dodržení minimální dotace). Do povinně volitelných předmětů jsou žáci přijímáni na základě individuálních předpokladů a schopností, které posuzuje učitel daného předmětu.

Školní vzdělávací výstupy studijního zaměření Klavír

Přípravné studium:

- žák – orientuje se na klaviatuře
- sedí správně u nástroje
 - zahraje jednoduché písně
 - zvládá pětiprstovou polohu

I. stupeň – 1. ročník:

- žák – zná základní návyky a dovednosti při hře na klavír: uvolněné držení těla, přirozený tvar ruky, koordinace obou rukou
- orientuje se v jednoduchém notovém zápise
 - hraje portamento, legato, staccato
 - rozlišuje p a f

2. ročník:

- žák – dokáže hrát podklady a překlady palců
- zvládá hrát stupnice a akordy s obraty
 - podle svých schopností zvládá pedalizaci dle návodu pedagoga
 - zvládá podle svých schopností využívat při hře dynamické prvky
 - využívá sluchu k sebekontrolě

3. ročník:

- žák – hraje vybrané stupnice a akordy

- podle svých schopností používá dynamické odstínění hry a agogiku
- podle svých schopností hraje skladby s odpovídajícím výrazem, vnímá jednoduché fráze
- s pomocí pedagoga čte z notového zápisu a používá dosud probrané klavírní úhozy

4. ročník:

- žák – hraje stupnice dur a moll od bílých kláves s akordy
- orientuje se samostatně v dynamických označeních
 - dbá na kvalitu tónu
 - hraje písně s doprovody

5. ročník:

- žák – samostatně uplatňuje dynamické prvky
- samostatně využívá pedalizaci
 - s pomocí pedagoga se orientuje ve vícehlasých skladbách
 - vystihne charakter i náladu skladby
 - je schopen sebehodnocení

6. ročník:

- žák – hraje stejnojmenné stupnice
- pracuje s dynamikou ve skladbě, je schopen agogických změn
 - vystihne obsah, charakter a náladu skladby
 - rozlišuje podle svých možností hudební styly
 - zapojuje se do výběru skladeb

7. ročník:

- žák – hraje stupnice a akordy podle svých individuálních potřeb a možností
- dokáže samostatně nastudovat skladbu a uplatnit v ní získané znalosti a dovednosti
 - zvládá interpretaci přiměřeně náročných skladeb po stránce výrazové, stylové i technické
 - hraje písně s doprovodem podle akordových značek
 - umí se vhodně chovat a oblékat při reprezentaci školy
 - dle svých schopností hraje z listu

Přípravné studium II. stupně:

- žák – orientuje se na klaviatuře
- sedí správně u nástroje
 - orientuje se v notovém zápise
 - zná základní návyky a dovednosti při hře na klavír: uvolněné držení těla, přirozený tvar ruky, koordinace obou rukou
 - zvládá hrát stupnice a akordy s obraty

II. stupeň – 1. a 2. ročník:

- žák – pracuje dále s durovými a mollovými stupnicemi, hraje je kombinovaně s využitím různých rytmických modelů, k vybraným stupnicím hraje akordy s obraty, případně

velký rozklad, dominantní septakord

– samostatně pedalizuje, pracuje s dynamikou a agogickými změnami

3.a 4.ročník:

žák – pracuje se skladbou samostatně po stránce technické a výrazové

– interpretuje náročnější skladby různých slohových období přiměřené jeho technické vyspělosti

5.1.5. Studijní zaměření Hra na akordeon

		I. stupeň							II. stupeň				
		PS	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r
Akordeon		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka		1	1	1	1	1	1						
Povinně volitelné	Sborový zpěv					1	1	1	1	1	1	1	1
	Komorní hra**							2	2	1	1	1	1
	Soubořová hra**							2	2	1	1	1	1
	Hudební skupina**							2	2	1	1	1	1

*** Na návrh učitele může žák do předmětu začít docházet již v dřívějších ročnících, případně v přípravném studiu, případně s vyšší hodinovou dotací. Výuka může probíhat v blocích. Může probíhat i od vyšších ročníků (za předpokladu dodržení minimální dotace). Do povinně volitelných předmětů jsou žáci přijímáni na základě individuálních předpokladů a schopností, které posuzuje učitel daného předmětu.*

Školní vzdělávací výstupy studijního zaměření Hra na akordeon:

Přípravné studium:

- žák – umí správně sedět a držet nástroj
- ovládá postavení pravé a levé ruky
- hraje pravou rukou v pětiprstové poloze c2 – g2
- používá bas C, G, D, F

1. ročník:

- žák – pokud absolvoval přípravný ročník, navazuje na něj
- zná správné sezení a držení nástroje
- ovládá postavení pravé a levé ruky
- ovládá správné vedení měchu a tvoření tónu
- je schopen souhry obou rukou na jednoduchých cvičeních
- ovládá čtení not i v basovém klíči

2. ročník:

- žák – rozšiřuje si pětiprstovou polohu v pravé ruce
- hraje tenuto, legato
- podkládá palec při hře stupnic C, G, D dur
- ovládá prstoklad durových stupnic v levé ruce
- má základní přehled o dynamice – p, mf, f
- zdokonaluje souhru obou rukou

3. ročník:

- žák – ovládá vedení měchu a tvoření tónu
- orientuje se v melodické i doprovodné části nástroje

- hraje legato, tenuto i staccato
- rozvíjí hru jednoduchých skladeb a písní z paměti
- hraje stupnice s tříhlasým T5 do 3# a 3b

4. ročník:

- žák
- zvládá hru dvojhmatů v pravé ruce
 - má informativní přehled o melodických ozdobách – přírazu a nátrylu
 - je seznámen s nácvičkem mollových stupnic
 - je schopen elementárního harmonického doprovodu k písním
 - podle svých individuálních schopností se zapojuje do komorní či souborové hry

5. ročník:

- žák
- hraje čtyřhlasý T5
 - hraje stupnice v různých tempových obměnách
 - zdokonaluje prstoměchovou artikulaci
 - pracuje s dynamikou a agogikou
 - je seznámen s technikou rejstříkování

6. ročník:

- žák
- zdokonaluje měchovou techniku a tvoření tónu
 - ovládá hru polyfonních skladeb
 - podle svého zaměření samostatně nacvičuje písně se zpěvem
 - hraje všechny stupnice dur a stupnice moll do 4# a 4b
 - podle možností se zapojuje do komorní či souborové hry

7. ročník:

- žák
- ovládá prstovou techniku obou rukou
 - zvládá náročnější přednesové skladby výrazově i technicky
 - umí hodnotit výkon svůj i spolužáků
 - orientuje se v různých stylových žánrech
 - podílí se na výběru skladeb

II. stupeň – 1. – 2. ročník:

- žák
- navazuje na hudební dovednosti získané v I. stupni
 - dlouhodobě studuje interpretačně náročnější skladby
 - rozvíjí kultivovanost svého hudebního projevu

3. – 4. ročník:

- žák
- je schopen vystupovat sólově i jako člen souboru
 - profiluje se podle svého zájmu v určitém žánru
 - na konci každého ročníku vykoná postupovou zkoušku v rozsahu studované látky

5.1.7. Studijní zaměření Hra na zobcovou flétnu

		I. stupeň							II. stupeň				
		PS	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r
Zobcová flétna		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka		1	1	1	1	1	1						
Povinně volitelné	Sborový zpěv					1	1	1	1	1	1	1	1
	Komorní hra**							2	2	1	1	1	1
	Souborová hra**							2	2	1	1	1	1
	Hudební skupina**							2	2	1	1	1	1

*** Na návrh učitele může žák do předmětu začít docházet již v dřívějších ročnících, případně v přípravném studiu, případně s vyšší hodinovou dotací. Výuka může probíhat v blocích. Může probíhat i od vyšších ročníků (za předpokladu dodržení minimální dotace). Do povinně volitelných předmětů jsou žáci přijímáni na základě individuálních předpokladů a schopností, které posuzuje učitel daného předmětu.*

Školní vzdělávací výstupy studijního zaměření Hra na zobcovou flétnu:

Přípravný ročník:

- žák – dbá na správné držení nástroje a správné nasazení tónu
- rozlišuje noty a pomlky celé, půlové, čtvrté
 - hraje v rozsahu g1 – c2

1. ročník:

- žák – zachovává uvolněný postoj, správně drží nástroj
- nadechuje se klidně, pomalu a plynule vydechuje
 - používá tónový rozsah c1 – d2
 - orientuje se v základních taktech (2/4, 3/4, 4/4)
 - hraje jednoduché lidové písně

2. ročník:

- žák – hraje rovným tónem bez vibrata
- rozšíří rozsah do g2, hraje plynule stupnice C dur, G dur, F dur
 - hraje v dvojhlase s učitelem
 - umí hrát s doprovodem klavíru nebo jiného doprovodného nástroje

3. ročník:

- žák – orientuje se ve stupnicích a akordech z notového zápisu do 2# a 2b
- hraje podle notového zápisu legato a staccato
 - hraje jednoduchý tečkovaný rytmus, orientuje se v taktech 2/2, 3/2, 3/8, 6/8

- hraje drobné skladby různých období
- rozlišuje tempová označení
- podle svých individuálních schopností hraje z paměti vybrané skladby
- hodnotí svoje i jiné hudební výkony

4.ročník:

- žák
- hraje dur a moll stupnice s akordy do 2# a 2b
 - hraje kultivovaným tónem
 - společně s učitelem volí vhodný repertoár podle svého vkusu a schopností
 - využívá celý rozsah sopránové flétny
 - k sopránové flétně přibírá altovou flétnu (podle svého tempa a dispozic)

5.ročník:

- žák
- hraje v rychlejším tempu zadané stupnice a akordy
 - hraje skladby rozsáhlejšího charakteru (suite, sonáta)
 - dokáže číst zápis altové flétny
 - dle svých schopností střídá sopránovou a altovou flétnu
 - je schopen částečné samostatnosti při nastudování skladby

6. ročník:

- žák
- na odpovídající úrovni dokáže na altovou flétnu interpretovat vybrané skladby různých období a žánrů
 - využívá celý rozsah altové flétny
 - dovede hrát z listu
 - dovede pracovat s dechem

7. ročník:

- žák
- interpretuje vybrané skladby od renesance po současnost dle svých možností
 - zvládá hru melodických ozdob
 - je schopen kvalitního nastudování skladeb (pochopení charakteru skladby, správná volba tempa, agogiky)

II. stupeň – 1. a 2. ročník:

- žák
- stupnice a akordy hraje v rychlém tempu
 - ovládá moderní techniky (frulato,vibrato)
 - orientuje se ve složitějších rytmech

3. a 4. ročník:

- žák
- samostatně vyhledává a nastuduje skladby
 - využívá plně výrazových prostředků
 - podle potřeby střídá různé typy zobcových fléten

5.1.12. Studijní zaměření Hra na příčnou flétnu

		I. stupeň							II. stupeň				
		PS	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r
Příčná flétna		x	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka		x	1	1	1	1	1						
Povinně volitelné	Sborový zpěv					1	1	1	1	1	1	1	1
	Komorní hra**							2	2	1	1	1	1
	Soubořová hra**							2	2	1	1	1	1
	Hudební skupina**							2	2	1	1	1	1

*** Na návrh učitele může žák do předmětu začít docházet již v dřívějších ročnících, případně v přípravném studiu, případně s vyšší hodinovou dotací. Výuka může probíhat v blocích. Může probíhat i od vyšších ročníků (za předpokladu dodržení minimální dotace). Do povinně volitelných předmětů jsou žáci přijímáni na základě individuálních předpokladů a schopností, které posuzuje učitel daného předmětu.*

Školní vzdělávací výstupy studijního zaměření Hra na příčnou flétnu:

1. ročník:

- žák – umožníme žákům podle vyspělosti začít hrát na příčnou flétnu se zahnutou hlavicí
- zná nástroj, umí ho sestavit a je seznámen s údržbou
 - si vytváří správné návyky – uvolněný postoj při hraní, držení nástroje, nasazení tónu na slabiku ků
 - si osvojuje základy dechové techniky – dechová cvičení
 - hraje rovným tónem v rozsahu d1 – d2
 - se orientuje v základních rytmech a upevňuje si znalosti z PHV
 - zahraje jednoduché lidové písně
 - hraje s doprovodem učitele nebo jiného žáka

2. ročník:

- žák – procvičuje správné tvoření tónu, uvolňuje nátlak pravidelným používáním tónových cvičení
- hraje od c1 – g2
 - se seznámí s legatem, staccatem, portamentem
 - se orientuje v notovém zápisu
 - určí místo nádechu v souvislosti s vedením fráze
 - hraje podle možností s klavírem nebo druhým nástrojem
 - je podle schopností zařazen do souborové hry

3. ročník:

- žák – hraje tónová cvičení – dlouhé tóny v pultónových postupech a rozšiřuje rozsah do d3

- provádí dechová cvičení – dbá na dodržování plynulosti výdechu, prodlužuje délku výdechu
- hraje stupnice dur a moll do 2# a 2b v jedné oktávě
- hraje podle svých schopností a možností jednoduché skladby různých období a žánrů
- umí správně frázovat
- hraje podle svých možností z paměti
- zná princip ladění nástroje a naladí podle klavíru
- je veden k samostatnosti, soutěživosti a schopnosti zhodnotit svůj výkon

4. ročník:

- žák
- si upevňuje získané dovednosti, správné návyky držení nástroje, postoj, dýchání
 - hraje do g3
 - tvoří a předvede stupnice dur, moll, T5, D7 do 4# a 4b portamento a legato
 - používá dynamická znaménka, agogiku
 - je schopen zahrát jednoduché melodie z listu
 - hraje větší hudební formy

5. ročník:

- žák
- rozvíjí získané dovednosti a zvyšuje technickou zručnost
 - tvoří a hraje ozdoby, které vkusně zařazuje do skladeb
 - při domácí přípravě volí vhodný postup a pořadí nácvičku skladeb
 - věnuje pozornost intonaci
 - korepetuje s klavírem
 - navštěvuje koncerty školní i mimo školu

6. ročník:

- žák
- dále rozvíjí získané dovednosti
 - hraje do a3
 - pracuje uvědoměle na řešení svých nedostatků
 - zvyšuje technickou zručnost hry
 - rozvíjí schopnost správného rytmického dělení i složitějších rytmů
 - hraje běžné melodické ozdoby
 - hraje větší hudební formy (suity, sonata, koncerty apod.)
 - vyjadřuje vlastní názor na pojetí skladeb

7. ročník:

- žák
- využívá a stále rozvíjí při hře všechny získané dovednosti
 - hraje do h3
 - se podílí samostatně na přípravě jednoduchých etud a skladeb
 - vědomě koriguje intonaci při hře, hraje intonačně čistě v unisonu
 - vyhledává hudební literaturu, zvukové ukázky, pracuje s médii a internetem

II. stupeň – 1. a 2. ročník:

- žák
- uplatňuje všechny získané dovednosti
 - stále zlepšuje tvoření a kvalitu tónu

- zvyšuje technickou zručnost hry
- věnuje pozornost intonaci
- se zdokonaluje ve hře z listu

3.- 4. ročník:

- žák
- se věnuje samostatné domácí přípravě
 - při sestavování repertoáru si vybírá skladby různých žánrů a období
 - poslechem nahrávek se orientuje lépe ve vlastní hře a používá média k vyhledávání skladeb a porovnání vlastní interpretace hudby všech hlavních historických stylových období a žánrů

5.1.6. Studijní zaměření Hra na klarinet

		I. stupeň							II. stupeň				
		PS	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r
Klarinet		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka		1	1	1	1	1	1						
Povinně volitelné	Sborový zpěv					1	1	1	1	1	1	1	1
	Komorní hra**							2	2	1	1	1	1
	Soubořová hra**							2	2	1	1	1	1
	Hudební skupina**							2	2	1	1	1	1

*** Na návrh učitele může žák do předmětu začít docházet již v dřívějších ročnících, případně v přípravném studiu, případně s vyšší hodinovou dotací. Výuka může probíhat v blocích. Může probíhat i od vyšších ročníků (za předpokladu dodržení minimální dotace). Do povinně volitelných předmětů jsou žáci přijímáni na základě individuálních předpokladů a schopností, které posuzuje učitel daného předmětu.*

Školní vzdělávací výstupy studijního zaměření Hra na klarinet:

1. ročník:

- žák – umí správně zacházet s nástrojem, ošetřovat ho a čistit, dokáže popsat jeho části
- stále procvičuje žeberně-brániční dýchání
 - hraje tenuto a legato v rozsahu e – c2 v celých, půlových a čtvrt'ových hodnotách
 - zdokonaluje nátisk a nasazení tónu
 - hraje z paměti jednoduché písně

2. ročník:

- žák – pracuje na zlepšování kvality tónu
- hraje v rozsahu e – a2 i v osminových hodnotách
 - orientuje se ve hře ve čtvrt'ových (2/4, 3/4) i v osminových (3/8, 6/8) taktech
 - dokáže hrát s doprovodem klavíru či CD, případně dvojhlas s učitelem
 - umí rozlišovat základní dynamiku (p, mf, f)

3. ročník:

- žák – při hře využívá více správné návyky a dovednosti v oblasti tvoření tónu, prstové techniky a artikulace
- dokáže zahrát složitější rytmické útvary (čtvrt'ová nota s tečkou, synkopa, triola)
 - ovládá hru legato, tenuto, staccato
 - rozlišuje základní tempová označení (allegro, moderato, andante)
 - v rozsahu e – c3 hraje stupnice s T5 do 2 # a 2b dur

4. ročník:

- žák – dále rozvíjí tónovou kulturu a zvukovou vyrovnanost

- pracuje na zlepšování prsto-hmatové techniky
- seznamuje se s hrou melodických ozdob (nátryl, trylek, mordent)
- rozlišuje a využívá při hře dynamiku a agogiku
- v rozsahu e - d3 hraje stupnice do 3# a 3b dur + a moll s T5

5. ročník:

- žák - prohlubuje všechny získané nástrojové návyky a dovednosti
- dokáže samostatně zvolit vhodný postup při nácvičení skladeb
 - podle svých individuálních schopností zrychluje hru staccato
 - orientuje se ve frázování v populární a swingové hudbě
 - zvládá souhru při komorní či souborové hře
 - stupnice do 4# a 4b dur a moll hraje v rychlejších tempech s velkým rozkladem T5

6. ročník:

- žák - maximálně zvětšuje tónový rozsah podle svých možností
- zvládá hru chromatické stupnice a dominantního septakordu
 - dokáže objektivně zhodnotit výkon svůj i svých spolužáků
 - svých dovedností využívá ke kvalitnějšímu tónu a čistší intonaci
 - podílí se na výběru přednesových skladeb, které jsou mu blízké
 - hraje stupnice a akordy do 6# a 6b dur a moll

7. ročník:

- žák - hraje etudy a přednesové skladby různých stylů a žánrů
- zkvalitňuje veškeré nástrojové dovednosti
 - ovládá všechny stupnice dur a moll s T5, D7 a zmenšeným septakordem
 - dokáže hrát jednodušší party z listu

II. stupeň - 1. a 2. ročník:

- žák - rozvíjí kultivovanost svého hudebního projevu
- stále pracuje na zlepšování prstohmatové a artikulační techniky

3.-4.ročník:

- žák - dlouhodobě studuje interpretačně náročnější skladby
- dle individuálních schopností veřejně vystupuje buď sólově nebo v rámci komorní či souborové hry

5.1.9. Studijní zaměření Hra na kytaru

		I. stupeň							II. stupeň				
		1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	PS	I.r	II.r	III.r	IV.r
Kytara		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka		1	1	1	1	1							
Povinně volitelné	Sborový zpěv				1	1	1	1		1	1	1	1
	Komorní hra**						2	2		1	1	1	1
	Souborová hra**						2	2		1	1	1	1
	Hudební skupina**						2	2		1	1	1	1

*** Na návrh učitele může žák do předmětu začít docházet již v dřívějších ročnících, případně v přípravném studiu, případně s vyšší hodinovou dotací. Výuka může probíhat v blocích. Může probíhat i od vyšších ročníků (za předpokladu dodržení minimální dotace). Do povinně volitelných předmětů jsou žáci přijímáni na základě individuálních předpokladů a schopností, které posuzuje učitel daného předmětu.*

Školní vzdělávací výstupy studijního zaměření Hra na kytaru:

1. ročník:

- žák – popíše nástroj
- dbá na správné držení nástroje a uvolněné postavení rukou
 - zvládá hru s dopadem
 - koordinuje pohyby prstů na obou rukou
 - hraje z paměti jednoduché vybrané melodie
 - zahraje řadu minimálně pěti tónů s doprovodem volné basové struny
 - orientuje se v taktu 2/4, 3/4, 4/4

2. ročník:

- žák – ovládá orientaci na hmatníku do III. pražce
- zvládá hru bez dopadu
 - zvládá synchronizaci levé a pravé ruky
 - dbá na čistotu hry
 - orientuje se v taktu 3/8, 6/8
 - zvládá hru dvojhlasu

3. ročník:

- žák – ovládá orientaci na hmatníku do V. pražce
- hraje kadence bez malého barré
 - umí použít rejstříky sul tasto a sul ponticello
 - zvládá hru vícehlasu
 - užívá základní dynamiku p–f
 - hraje z paměti vybrané drobné skladby

4. ročník:

- žák – hraje dvouoktávové stupnice dur, moll do 2 #, 2 b s akordy
- hraje prstová cvičení s legatem odtažným a vzestupným
- je schopen zahrát malé barré
- vystihne charakter a náladu skladby
- umí zhodnotit svůj výkon

5. ročník:

- žák – naladí podle ladičky
- ovládá orientaci na hmatníku do VII. pražce
- hraje dvouoktávové stupnice do 4 # a 4 b
- hraje skladby různých období a žánrů s použitím adekvátních výrazových prostředků (malé cyklické formy)

6. ročník:

- žák – orientuje se ve složitějších rytmech
- realizuje své hudební představy v hraných skladbách
- zvládá dle svých možností hru z listu a z paměti
- orientuje se v hlavních obdobích a žánrech

7. ročník:

- žák – ovládá základní nástrojovou techniku
- zvládá techniku barré hmatů
- hraje dle individuálních schopností ve vyšších polohách
- hraje s tónovou kulturou
- podle svých schopností doprovází podle notace a akordových značek

II. stupeň – přípravný ročník:

- žák – popíše nástroj
- naladí podle ladičky
- předvede správné držení nástroje a postavení obou rukou
- hraje s dopadem i bez dopadu
- zvládá synchronizaci pravé a levé ruky
- orientuje se v jednoduchých hudebních útvarech a jejich notovém zápisu
- zvládá hru vícehlasu
- užívá základní dynamiku p-f
- je schopen zahrát malé barré
- zvládá hru jednoduchých akordů

1. a 2. ročník:

- žák – samostatně pracuje
- hraje rozšířené kadence
- zvládá hru jednoduchých melodických ozdob
- interpretuje rozsáhlejší skladby různých období (forma sonátová, variační, velké rondo, snadný koncert apod.)

3. a 4. ročník:

- žák – orientuje se v akordech dur, moll, 7, dim, maj
- ovládá speciální kytarové techniky (arpeggio, rasguado, tambora)
- ovládá hru přirozených flageoletů

5.1.10. Studijní zaměření Hra na bicí nástroje

		I. stupeň							II. stupeň					
		PS	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	PS	I.r	II.r	III.r	IV.r
Bicí nástroje		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka		1	1	1	1	1	1							
Povinně volitelné	Sborový zpěv					1	1	1	1		1	1	1	1
	Komorní hra**							2	2		1	1	1	1
	Souborová hra**							2	2		1	1	1	1
	Hudební skupina**							2	2		1	1	1	1

** Na návrh učitele může žák do předmětu začít docházet již v dřívějších ročnících, případně v přípravném studiu, případně s vyšší hodinovou dotací. Výuka může probíhat v blocích. Může probíhat i od vyšších ročníků (za předpokladu dodržení minimální dotace). Do povinně volitelných předmětů jsou žáci přijímáni na základě individuálních předpokladů a schopností, které posuzuje učitel daného předmětu.

Pozn.: Žáci, kteří začínají výuku hry na bicí nástroje až na II. stupni (starší žáci, přechod z jiného hudebního nástroje apod.), navštěvují přípravné studium II. stupně ve hře na bicí nástroje. Žáci, kteří absolvovali sedmileté studium I. stupně ve hře na bicí nástroje, pokračují v 1. ročníku II. stupně ve hře na bicí nástroje.

Školní vzdělávací výstupy studijního zaměření Hra na bicí nástroje:

Přípravné studium:

- žák – umí správně sedět u nástroje
- zvládá základní úhoz
- umí pojmenovat jednotlivé části malého bubnu
- ovládá hru celých hodnot a pomlk

1. ročník:

- žák – umí zaujmout správné držení těla a paliček při hře na malý buben
- zvládá základy hry na malý buben
- rozlišuje 4/4 takt
- předvede hru půlových, čtvrtových a jim odpovídajících pomlk
- umí pojmenovat jednotlivé části bicí soupravy

2. ročník:

- žák – ovládá správné držení těla a držení paliček při hře na malý buben
- využívá hru dynamiky na malý buben (p–mf–f)
- zvládá víření bez dynamického odstínění
- hraje 2/4, 3/4, 4/4 takt
- dodržuje pomlku osminovou
- vytváří za pomoci učitele rytmický doprovod k jednoduché melodii
- využívá základy hry elementárních doprovodů na bicí soupravu

3. ročník:

- žák – hraje na malý buben v dynamických obměnách
- zvládá hru v 3/8 a 6/8 taktech
- zvládá základy víru
- hru na bicí soupravu ovládá v pomalém tempu s přidáním hry na hi–hat a dva tom–tomy
- zvládá základy hry na trianql, tamburinu, claves....

4. ročník:

- žák – zvládá víření na malý buben v dynamických obměnách
- hraje noty šestnáctinové a osminové trioly
- hraje v taktech půlových a osminových
- ovládá hru jednoduchých beatových doprovodů

5. ročník:

- žák – zvládá víření na malý buben (šestnáctinové, sextolové) i v dynamických obměnách
- zvládá hru šestnáctinových pomlk na malý buben
- zvládá hru jednoduchých přírazů na malý buben
- na soupravu je schopen doprovodu skladby se zapojením jednoduchých breaků

6. ročník:

- žák – na malý buben zvládá hru hodnot celých, půlových, čtvrt'ových, osminových, šestnáctinových, pomlk, osminových triol, tečkovaného rytmu na delších hodnotách
- zvládá hru na tamburínu, claves, trianql, bonga.....
- je schopen nezávislého ovládání rukou a nohou
- zvládá hru akcentů na bicí soupravě
- na soupravu je schopen rytmického doprovodu s využitím hry na hi–hat

7. ročník:

- žák – na malý buben žák ovládá hru hodnot celých – šestnáctinových, triol, akcentů, přírazů jednoduchých –trojitých, kvintol, sextol, dynamiky (pp, p, mf, f, ff)
- hru z listu ovládá dle svých individuálních schopností
- na soupravu zvládá hru se zapojením tří tom – tomů a kombinace osminových a šestnáctinových hodnot a triol
- samostatně doprovodí písně nebo skladby různého charakteru

II. stupeň – přípravné studium:

- žák – ovládá správné držení paliček a jednoduchý úhoz
- hraje celé – šestnáctinové hodnoty
 - zvládá základní rytmické doprovody na bicí soupravu

1. – 2. ročník:

- žák – na malý buben žák ovládá hru hodnot celých – dvaatřicetinových, triol, akcentů, přírazů jednoduchých – čtyřnásobných, kvintol, sextol, septol, tečkovaného rytmu, dynamiky
- dle individuálních schopností ovládá hru z listu a hru z paměti
 - hraje nepravidelné takty

3. – 4. ročník:

- žák – na bicí soupravu je schopen doprovodu v různých hudebních stylech (dle svého zaměření), obohaceného o náročnější breaky, s využitím celé soupravy
- hodnotí výkony svoje i druhých
 - ovládá čtení partitury bicích nástrojů

Výuka hry na melodické bicí nástroje (xylofon) je zahájena ve čtvrtém ročníku prvního stupně nebo v prvním ročníku druhého stupně studia ve hře na bicí nástroje.

I. stupeň

4.ročník:

- žák – je seznámen s xylofonem
- umí správně držet paličky a tělo

5.ročník:

- žák – zahraje jednoduchou skladbu
- zahraje jednoduché durové stupnice

6.ročník:

- žák – zahraje dvojhlasé skladby (s ohledem na svoji hráčskou úroveň a náročnost skladby)
- zahraje jednoduché skladby z paměti

7.ročník:

- žák – zahraje sólovou skladbu s doprovodem
- zvládá hru ve 2/4, 3/4, 4/4, 3/8, 6/8 a 2/2 taktu

II. stupeň

A) Žák, který absolvoval první stupeň studia ve hře na bicí nástroje

1. – 4. ročník:

- žák – uplatňuje všechny dosažené znalosti a dovednosti při sólové hře, v souborech apod.

- umí zhodnotit svůj výkon
- pracuje samostatně a vyhledává nové skladby

B) Žák, který neabsolvoval první stupeň studia ve hře na bicí nástroje

1. ročník:

- žák
- umí správně držet paličky a tělo
 - zahraje jednoduchou skladbu

2.ročník:

- žák
- zahraje jednoduché durové stupnice
 - zvládá hru jednoduchých skladeb z paměti

3.ročník:

- žák
- zahraje dvojhlasé skladby
 - zdokonalil techniku hry

4.ročník:

- žák
- zvládá náročnější skladby
 - zahraje sólovou skladbu s doprovodem

1.1.16. Komorní zpěv

I. stupeň – 4. a 5. ročník:

- žák – orientuje se v hudebním zápise a textu
- umí po jednom tónu slyšeném zpívat tón jiný
- umí do tónu slyšeného zazpívat tón jiný
- zpívá nejsnažší dvojhlasé písně

6. a 7. ročník:

- žák – zpívá dvojhlasé a náročnější písně
- zvládá zpěv plynulé kantilény a umí vést frázi
- vhodně interpretuje vícehlasou skladbu s ohledem na její charakter, žánr, styl

II. stupeň – 1. a 2. ročník:

- žák – využívá adekvátní výrazové prostředky a dynamiku – podle charakteru a žánrů písní
- zpívá náročnější vícehlasé písně různých žánrů
- vytváří si vlastní názor na studovanou skladbu či píseň

3. a 4. ročník:

- žák – využívá dovedností získaných ve výuce hlasové výchovy a zpěvu
- je schopen používat základní prvky komorního zpěvu (dynamická a barevná sjednocenost jednotlivých hlasů)
- zná základní pravidla ansámblového společného rozezpívání
- v ansámblových skladbách a capella pružně reaguje na dirigentské gesto učitele

5.1.17. Komorní hra

I. stupeň – 4. a 5. ročník:

- žák – dokáže hrát podle gest prvního hráče
- rozlišuje důležitost jednotlivých hlasů a dokáže podle toho svůj part správně interpretovat

6. a 7. ročník:

- žák – hraje čistě
- je schopen doladit se k ostatním nástrojům

II. stupeň – 1. a 2. ročník:

- žák – zabývá se celkovou barvou zvuku souboru
- orientuje se v jednotlivých stylových obdobích a je schopen je stylově správně interpretovat

5.1.13. Souborová hra

I. stupeň – 4. a 5. ročník:

- žák – reaguje na jednoduchá dirigentská gesta
- používá při hře dynamiku a agogiku
- rozlišuje různá tempová označení a zahraje je
- poslouchá ostatní žáky (spoluhráče)

6. a 7. ročník:

- žák – hraje skladby rytmicky obtížnější (tečkovaný rytmus, trioly)
- sám se aktivně zapojuje do výběru skladeb
- dbá při hře na charakter skladby, vystihne její náladu
- dbá na souhru všech nástrojů

II. stupeň – 1. a 2. ročník:

- žák – podílí se na výběru skladeb
- používá při hře větší škálu dynamiky a agogiky

3. a 4. ročník:

- žák – hraje náročnější skladby s využitím správné agogiky a dynamiky
- pokouší se o aranžování jednoduchých skladeb

5.1.14. Hudební skupina

Hudební skupina je nestylizovaný hudební soubor, který je určen žákům všech studijních zaměření hudebního oboru od 4. ročníku I. stupně a pro žáky II. stupně, kteří absolvovali stupeň I. Do tohoto předmětu jsou žáci vybíráni na základě dobrých výsledků ve škole, vzornou reprezentaci školy na vystoupeních a soutěžích.

Cílem výuky je zapojit žáky do společné práce na hudebním díle, každý podle svých možností a schopností, vždy ale maximální možnou mírou. Dále pěstování schopnosti týmové práce, odpovědnosti za společné dílo (spolehlivost, dochvilnost, pravidelná docházka, řádná domácí příprava, schopnost pomoci jeden druhému). Důležité je přispění k celkovému společnému dílu, není proto zcela důležitý výkon jednotlivých členů, ale výkon celku.

I. stupeň – 4. a 5. ročník:

- žák – umí přečíst zápis skladeb v notách, akordických značkách, případně dalších typech hudebního zápisu
- dokážou reagovat na jednoduchá gesta spoluhráčů (nástupy, stopky, závěry, apod.)
- udrží tempo a rytmus

I. stupeň – 6. a 7. ročník:

žáci – pracují s dynamikou a agogikou

- dokážou vyvažovat své hráčské výkony a přizpůsobovat je celku
- dokážou hrát s doprovodem bicích nástrojů (cajon, dřívka, triangl apod.)
- orientují se v jednoduché partituru
- dokážou korigovat ladění svého nástroje, případně zpěvu, vzhledem k celému souboru
- přispívají zodpovědně k interpretaci hudebního díla maximálně vzhledem ke svým možnostem (domácí příprava, pohotovost, dochvilnost)

II. stupeň – 1. a 2. ročník:

žáci – jsou schopni sólového výkonu

- orientují se v nástrojovém obsazení souboru, v jejich ladění, jejich funkci a způsobu hry v daném stylu

II. stupeň – 3. a 4. ročník:

žáci – dokážou na zadané skladbě pracovat samostatně

- rozlišují při poslechu skladby různé nástroje, dokážou odposlouchat a následně interpretovat jednoduché melodie, basovou linku, případně základní rytmus

Je-li z řad žáků určen zvukař: 1. a 2. ročník:

je schopen sestavit a na základní úrovni ovládat mixážní pult a celé příslušenství zvukového aparátu tak, aby korigoval výsledný zvuk souboru, dokázal zesílit sólistu, vyrovnával úroveň hlasitosti jednotlivých nástrojů ku prospěchu souboru.

3. a 4. ročník:

je schopen sestavit a vést tým lidí, kteří pracují s materiálním zabezpečením souboru (stojany, židle, kabely, mixpult, reprobedny), a kteří jsou schopni organizace zvukové aparatury na pódiu

5.1.2. Sborový zpěv

I. stupeň – 4. a 5. ročník

žák – zvládá správný postoj a posez

- zopakuje jednoduchá melodická a rytmická cvičení
- mluvní i zpěvní hlas používá v přirozené poloze, dbá na měkké nasazení tónu
- pracuje s hlavovým a hrudním rejstříkem a propojuje je
- osvojuje si zásady správného dýchání při zpěvu a výslovnost
- nepřepíná hlas
- pracuje s říkadly

I. stupeň – 6. a 7. ročník

žák – pohybové aktivity využívá k snadnějšímu získání správných návyků při zpěvu

- reaguje na dirigentská gesta
- zdokonaluje dechovou techniku, upevňuje základy hlasové kultury a výslovnosti, intonace, rytmu a všech hudebně-výrazových prostředků

II. stupeň – 1. a 2. ročník

- žák – využívá vyrovnaný hlas v celém hlasovém rozsahu
- je schopen kultivovaného projevu
 - pracuje s větším množstvím dynamických a agogických výrazových prostředků
 - správně reaguje na dirigentská gesta

II. stupeň – 3. a 4. ročník

- žák – kultivovaně interpretuje hudební frázi a kantilénu
- zpívá lidové a umělé písně podle svých hlasových možností, pěvecké vyspělosti (případně i vícehlasé)
 - je schopen kolektivní spolupráce
 - orientuje se v notovém zápise
 - řídí se zásadami hlasové hygieny

5.1.14. Čtyřruční hra

I. stupeň – 6. a 7. ročník:

- žák – hraje jednodušší i náročnější žánrově pestré skladby podle vyspělosti žáka
- orientuje se ve čtyřruční partituře
 - vnímá dynamiku a celkový charakter skladby
 - uvědomuje si spoluzodpovědnost při společné hře, chápe nutnost kvalitní přípravy k souhře

II. stupeň – 1. a 2. ročník:

- žák – na základě svých znalostí a dovedností je schopen se skladbou samostatně pracovat
- dokáže samostatně nastudovat svůj part
 - podle potřeby hraje part PRIMO i SECONDO, rozlišuje vůdčí hlas a doprovod, dokáže tento rozdíl vyjádřit při hře

3. a 4. ročník:

- žák – je schopen rytmicky a tempově přesné souhry s dalším hráčem, dokáže na jeho hru pohotově reagovat
- dbá na správnou kooperaci se spoluhráčem při práci s výrazovými prvky, dokáže hrou vystihnout charakter skladby
 - podílí se na výběru skladeb, případně skladby k interpretaci samostatně vyhledává
 - hraje skladby různých stylových období a hudebních žánrů

5.2. Charakteristika výtvarného oboru

Výtvarný obor v základním uměleckém vzdělávání umožňuje žákovi prostřednictvím: typologických reakcí na podněty ze světa výtvarného umění, výtvarné hry, výchovy prožitkem, psychologie a teorie tvorby, i objevování zákonitostí tvorby v průřezu času / dějiny umění zprostředkované různými způsoby – v teoretické rovině chronologicky, vztahově, typologicky apod/ a vlastní tvorby, objevovat a nalézat zákonitosti umělecké tvorby.

Školní výstupy VO vycházejí z RVP pro VO ZUŠ a plně jej respektují.

Vyučovaný předmět Základy výtvarného umění zahrnuje:

- kresbu (lineární záznam provedený na papíře, textilu aj. tužkou, uhlím, křídou, rudkou, perem i rydlem (na kovové desce) aj., doplněný někdy kolorováním a lavírováním, autonomní umělecký druh i přípravná fáze jiných druhů),
- malbu (druh výtvarného umění, vyjadřuje se liniemi a barvou s možností opticky vytvářet objemové a prostorové tvary a vztahy),
- grafiku (výtvarný projev vymezený tiskem a otiskem, rozmnožením obrazu nebo písma, ne však bezpodmínečně),
- sochu a objekt (druh výtvarného umění zobrazující skutečnost a umělecké představy trojrozměrným objektem, případně docilující prostorovosti plastickým náznakem, světelnými prostředky apod.),
- intermédiá (pod tímto souhrnným názvem rozumíme fotografii, počítačovou grafiku, animaci a reakce na podněty z výtvarného umění zabývající se novými médii /např. videoart, netart apod./),
- ostatní (pod tímto souhrnným názvem rozumíme typologické reakce na podněty z výtvarného umění /např. akce, land art, site specific apod./, výtvarné hry, doteky artefaktiky spolu s průniky výchovou prožitkem, rozhovory o tvorbě vlastní /např. psychologie a teorie tvorby, konceptuální přístupy k tvorbě apod./ i tvorbě v průřezu času / dějiny umění zprostředkované různými způsoby – v teoretické rovině chronologicky, vztahově, typologicky apod. a v rovině přímého kontaktu /např. návštěvy výstav, výtvarných představení, akcí, filmů, výtvarníků apod./, technologické akce a soustředění /např. fenomén knihařské kostice, fenomén přírodního uhlí apod./, výtvarné výlety, výtvarné instalace /oborové i mezioborové/ a reakce na další podněty).

Absolvování I.stupně studia VO zakončí žák veřejně prezentovanou, samostatnou prací.

Absolvování II.stupně studia VO zakončí žák veřejně prezentovanou, samostatnou prací.

Školní výstupy zahrnují vzdělávací obsah Výtvarná tvorba a vzdělávací obsah Recepce a reflexe výtvarného umění.

5.2.1 Tabulace učebních plánů výtvarného oboru

Učební plán: přípravné studium I. stupně

vyučovaný předmět	týdenní hodinová dotace
základy výtvarného umění	3

Učební plán: I. stupeň

vyučovaný předmět	týdenní hodinová dotace						
	1.roč.	2.roč.	3.roč.	4.roč.	5.roč.	6.roč.	7.roč.
základy výtvarného umění	3	3	3	3	3	3	3

Učební plán: II. stupeň

vyučovaný předmět	týdenní hodinová dotace			
	1.roč.	2.roč.	3.roč.	4.roč.
základy výtvarného umění	3	3	3	3

5.2.2 Školní vzdělávací výstupy výtvarného oboru

Školní výstupy předmětu Základy výtvarného umění - **přípravné studium a I. stupeň**

tabulka č. 1

přípravné studium	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
Žák se seznamuje s prostředím ZUŠ, výtvarných učeben, kolektivem žáků a charakterem jednotlivých nástrojů a materiálů	se seznamuje s pravidly chování v kolektivu a pravidly použití výtvarných nástrojů, materiálů	je zodpovědný k práci své i ostatních, dle svých dispozic se obrací aktivně na učitele (ptá se, bezes studu)	upevňuje své individuální pracovní výtvarné návyky, zapojuje se do kolektivních výtvarných aktivit, respektuje osobní hranice ostatních	je schopen měnit svoji úlohu v týmové práci, učí se hledat nekonfrontační řešení problémů	formuluje svůj názor, učí se hledat nekonfrontační řešení problémů	nespokojuje se s uniformitou, chápe rozdíly mezi rolí uživatele a tvůrce, rozvíjí svoji empatii	vysvětluje svoji práci, v řízeném dialogu hledá argumenty pro svou tvůrčí, respektuje odlišnost, utváří si vlastní výtvarný názor
vnímá základní obrazotvorné prvky	intuitivně objevuje základní obrazové prvky (bod, skvrna, linie, struktura, plocha, prostor, tvar, světlo, barva atd.)	vyhledává základní obrazové prvky a nachází jejich jednoduché vztahy	pojmenovává základní obrazové prvky a porovnává jejich vztahy	prozkoumává základní obrazové prvky a pojmenovává jejich základní vlastnosti	orientuje se v základních obrazových prvcích a z jejich vlastností odvozuje jejich účinky	používá a variuje základní obrazové prvky a hodnotí jejich účinky ve své tvorbě dle své individuality	vědomě používá základní obrazové prvky a hodnotí jejich účinky ve své tvorbě dle své individuality
se seznamuje se základní škálou technik výtvarné tvorby principem hry	se podrobně seznamuje se základní škálou technik výtvarné tvorby a tvořivě zkoumá její možnosti	zná základní škálu technik výtvarné tvorby a tvořivě zkoumá její možnosti	používá základní škálu techniky výtvarné tvorby, nebojí se jejich kombinování	používá základní škálu techniky výtvarné tvorby, rozšiřuje si povědomí o dalších	ovládá širší škálu techniky výtvarné tvorby a experimentuje s jejich hranicemi	uplatňuje širší škálu techniky výtvarné tvorby v řešení tvárných problémů	využívá širokou škálu techniky výtvarné tvorby pro realizaci svých výtvarných cílů
bezděčně reaguje na smyslové podněty	vnímá podněty na základě intenzivního zážitku tvoří artefakty reality	se orientuje mezi podněty pro tvorbu, využívá fantazii i realitu	objevuje souvislosti mezi podněty ze svého okolí	vybírá z podnětů na svého působících pro výtvarnou tvorbu	čerpá ze svého individuálního poznání světa pro vizuální vztahy tvarové, barevné, prostorové a další	převádí podněty do vizuální výtvarné formy, komponuje a variuje vizuální vztahy	řeší originalitu svých výtvarných operací, komentuje svůj postup, průběh, svoji tvorbu
rozšiřuje své smyslové zkušenosti a volní vlastnosti nutné k vnímání výtvarného umění	poznává základní pojmy v oblasti výtvarného umění (názyv techniky, nástrojů, postupů atd.)	využívá ke své tvorbě dojem ze setkání s výtvarným uměním, rozšiřuje svoji znalost obecných pojmů z oblasti výtvarného umění v souvislosti s vlastní výtvarnou tvorbou	poznává základní periodizaci dějin výtvarného umění ve svém nejbližším okolí (významné stavby, místa, kraje, významné osobnosti, události atd.)	vnímá a popisuje jednotlivé shody a rozdíly na základě individuálních zkušeností s výtvarným uměním, zcituje své vnímání v řízených rozhovorech během výuky	má vztah ke kulturním hodnotám, je vnímavý k vandelismu, necitelným zásahům	se orientuje v základní periodizaci dějin výtvarného umění (umění románské, gotické, renesanční, barokní, umění 19. století, secese), rozšiřuje svůj pojmový aparát v oboru	se orientuje v uměleckých slozích, směrech, typologicky se seznamuje s tendencemi současného výtvarného umění

I.	II.	III.	IV.
<p>při řešení výtvarných problémů experimentuje, diskutuje o tvorbě své i ostatních, umí se poučit, pomáhá při realizaci prezentace výtvarných prací</p>	<p>při řešení výtvarných problémů reaguje na argumentaci týmu (učitel a spolužáci), respektuje názor ostatních, pomáhá při realizaci prezentace výtvarných prací, přispívá vlastními myšlenkovými impulsy, tříbí si pravidla práce v kolektivu</p>	<p>při řešení výtvarných problémů respektuje různá hlediska, koriguje vědomě vlastní postup práce, hledá vhodnou formu prezentace, s pomocí realizuje prezentační instalaci, podílí se na tvorbě pravidel týmové spolupráce</p>	<p>samostatně řeší výtvarné problémy, svůj výběr formuluje a obhájí, volí vhodnou formu prezentace a výstavní koncepcí odpovídající danému problému</p>
<p>pracuje s vizuálními znaky a symboly, seznamuje se s procesy analýzy a syntézy</p>	<p>svoji práci s vizuálními znaky a symboly obohacuje o posuny významu, parafrázuje</p>	<p>prací s vizuálními znaky a symboly rozšiřuje o abstrahování, vnímá rozlišnost a propojenost obsahu a formy</p>	<p>rozlišuje a pojmenovává obsah a formu, vědomě uplatňuje výrazové a kompoziční vztahy, které osobitě aplikuje</p>
<p>pojmenovává základní obrazotvorné prvky, zkoumá jejich vlastnosti</p>	<p>používá základní obrazotvorné prvky, orientuje se ve vztazích mezi nimi, které pojmenovává</p>	<p>vědomě komponuje obrazotvorné prvky, využívá jejich vlastnosti a vztahy, na základě zpětné vazby mění svůj postup</p>	<p>zná obrazotvorné prvky vizuálního vyjádření, jejich vlastnosti a vztahy, používá odbornou terminologii dané výtvarné oblasti</p>
<p>vyjadřuje svůj vztah k okolnímu světu v širším smyslu (člověk, mezilidské vztahy, kultura atd.) ve své výtvarné práci</p>	<p>své reakce na okolní svět a mezilidské vztahy ztvárňuje ve své práci, s pomocí učitele hledá silná osobní témata</p>	<p>zkoumá svět, svůj vztah k němu i k ostatním bytostem v něm, i mimo něj z různých úhlů a reflektuje je ve své tvorbě, pro svoji práci hledá zařazení v současném výtvarném umění</p>	<p>je schopen výtvarného myšlení na základě předešlého konceptu (z hlediska času, místa, kultury, ekologie atd.), formuluje smysl své výtvarné práce (kresba, malba, grafika, akce, performans, objekt, multimedialní prezentace, instalace atd.), je schopen samostatně výtvarné činnosti</p>
<p>se seznamuje s historií a současností výtvarného umění, tříbí si pojmosloví v oblasti výtvarného umění (seznamuje se s prolínáním a problémy ohraničené periodizace výtvarného umění)</p>	<p>uspořádává si přehled o dějinách výtvarného umění, rozšiřuje své poznatky hloubkově typologicky zaměřenými sondami (móda, šperky, film atd.), aplikuje je ve své tvorbě</p>	<p>se aktivně seznamuje s dějinami výtvarného umění (do současnosti), ukotvuje si terminologii oboru</p>	<p>se orientuje v uměleckých slozích a směrech, používá základní výtvarné pojmy, na základě osobní zkušenosti a diskuse si vytváří vlastní výtvarný názor</p>

5.3 Charakteristika literárně–dramatického oboru

Studijní zaměření literárně–dramatického oboru:

Přípravné studium pro I. stupeň základního studia literárně–dramatického oboru
– Přípravná dramatická výchova

Studijní zaměření pro I. a II. stupeň základního studia
– Dramatická tvorba

Vyučovaný předmět: Přípravná dramatická výchova

Žáci se učí prostřednictvím dramatických her kultivovat svůj projev. Hravou formou se učí návykům práce v kolektivu, komunikovat s pedagogem i se spolužáky a formulovat vlastní názor

Vyučovaný předmět: Dramatická a literární průprava

Hlavním obsahem předmětu je komplexní tvořivá dramatická činnost, vycházející z dětské dramatické hry, založené především na tvořivé improvizaci. Zahrnuje všechny složky dramatického a slovesného umění. Dovednosti, získávané v průběhu výuky motivovanou výchovou, se postupně rozvíjejí ve vlastní uvědomělou odbornou činnost.

Práce v LDO ZUŠ je připravována jak z hledisek potřeb společnosti, tak i z hledisek vývojově psychologických a odborných. Tomu odpovídá také konečný, výchovně vzdělávací cíl oboru, to je harmonický rozvoj osobnosti člověka, jeho tvořivého a odpovědného přístupu k životu a jeho schopnosti osobitého a kultivovaného projevu nejen v oblasti dramatické.

Hlavním obsahem práce je jednoduchá dramatická hra, založená především na cílevědomě volené pohybové činnosti celé skupiny. Dramatická hra je také hlavní rámcovou motivací pro doplňující hry a technická cvičení pohybová, mluvní a hudebně rytmičká. Základním metodickým principem, který u všech činností v přípravné dramatické výchově důsledně uplatňujeme, je jejich motivace, která čerpá obsahové náměty z těch zkušeností dětí, jež cítí jako důležité. Podněcuje spontánní dětský projev a vede k nenásilnému osvojování technických prvků ve spojení s výrazem.

Vyučovaný předmět: Příprava ke studiu

Předmět je určen zájemcům o přijímací řízení na umělecké školy. Pro žáky zařazené v 6. a 7. ročníku základního studia LDO je předmět vyučován jako příprava k přijímacímu řízení na konzervatoře a střední umělecké školy. Pro žáky II. stupně základního studia je předmět vyučován jako příprava na střední a vysoké umělecké školy. Obsah předmětu je určen požadavky k přijímacím zkouškám zvoleného oboru.

5.3.1 Tabulace učebních plánů literárně–dramatického oboru

	I. stupeň							II. stupeň					
	PS 1.r.	PS 2.r.	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	1.r	II.r	III.r	IV.r
Přípravná dramatická výchova	2	2											
Dramatická a literární průprava			2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
Příprava ke studiu						1	1	1	1	1	1	1	1

Hodinová dotace předmětů může být čerpána v blocích.

Individuální výuka má formu přípravy ke studiu, realizuje se ve skupinkách max. 4 žáků. Hodinovou dotaci je možné navýšit o 2 hodiny týdně.

5.3.2 Školní vzdělávací výstupy literárně–dramatického oboru

- Školní výstupy vycházejí z RVP pro LDO ZUŠ a plně jej respektují.
- Školní výstupy zahrnují vzdělávací obsah Interpretace a tvorba a vzdělávací obsah Recepce a reflexe.

Přípravné studium:

- žák – vypráví jednoduchý příběh
- jednoduše interpretuje naučený text
 - intuitivně se seznamuje se základními výrazovými prostředky (pohyb, slovo, mimika, rekvizita...)

I. stupeň – 1. ročník:

- žák – vnímá základní stavbu příběhu
- cíleně se seznamuje s výrazovými prostředky, učí se je ovládat a používá je k interpretaci
 - setkává se s prvními pojmy z oblasti dramatické a literární tvorby

2. ročník:

- žák – intuitivně objevuje základní stavební části příběhu
- zná základní škálu výrazových prostředků a tvořivě zkoumá jejich možnosti
 - rozšiřuje svou znalost pojmů z oblasti dramatické a literární tvorby. Chápe jejich obsah.

3. ročník:

- žák – uvědomuje si základní stavební části příběhu
- vědomě používá výrazové prostředky při dramatickém jednání
 - je zodpovědný k práci své i ostatních

4. ročník:

- žák – pojmenuje základní části příběhu a naplňuje je
- volí vhodné výrazové prostředky pro zpracování daných témat, využívá jejich technických, materiálových a výtvarných možností
- na základě individuálních zkušeností vnímá a popisuje jednotlivé shody a rozdíly v dramatické a literární tvorbě, zcitlivuje své vnímání

5. ročník:

- žák – je schopen formulovat svůj názor
- při dramatické a literární tvorbě rozvine jednoduché téma ve složitější, vypointovaný příběh
- volí vhodné výrazové prostředky pro zpracování vlastních témat
- rozšiřuje svůj pojmový aparát v oblasti dramatické a literární tvorby

6. ročník:

- žák – s dopomocí pedagoga napíše příběh, podle nějž vytvoří scénář, který realizuje
- experimentuje s výrazovými prostředky a kombinuje je
- zpracovává podněty a hledá pro jejich zpracování vhodnou formu.
- rozšiřuje svůj pojmový aparát v oblasti dramatické a literární tvorby

7. ročník:

- žák – vysvětluje svoji práci, respektuje názor ostatních
- vytvoří vlastní scénář, který sám, či kolektivně realizuje
- s pomocí pedagoga je schopen připravit a propracovat interpretaci jednoduššího textu a obecné postavy.
- obhájí si použité výrazové prostředky, hledá argumenty pro svá tvrzení
- vyhledává vhodná témata pro vytvoření dramatického, či literárního tvaru
- orientuje se v dramatických a literárních formách

II. stupeň – 1. ročník:

- žák – při interpretaci a tvorbě užívá širokou škálu výrazových prostředků, prohlubuje a rozšiřuje své možnosti při jejich užívání
- vnímá podrobnou stavbu dramatického a literárního celku
- hlouběji se seznamuje s historií a současností dramatické a literární tvorby, tříbí si pojmosloví

2. ročník:

- žák – hlouběji prozkoumává možnosti jednotlivých výrazových prostředků, maximálně využívá jejich možnosti při improvizaci, interpretaci a tvorbě
- uvědomuje si podrobnou stavbu dramatického a literárního celku
- uspořádává si přehled o vývoji dramatické a literární tvorby, rozšiřuje své poznatky, užívá je při své tvorbě
- interpretuje jednu předlohu v různých žánrech

3. ročník:

- žák – při skupinové tvorbě hledá a volí vhodné výrazové prostředky, vedoucí k vytvoření a naplnění společného tvaru
- podrobně poznává a při tvorbě a interpretaci vytváří a ctí podrobnou stavbu dramatického a literárního celku
- aktivně se seznamuje s dějinami dramatické a literární tvorby, ukotvuje si terminologii oboru, stává se poučeným divákem

4. ročník:

- žák – samostatně řeší tvůrčí problémy, své postupy formuluje a obhájí
- je sám schopen připravit a zpracovat interpretaci textu a charakterové postavy
- je schopen interpretovat svá i přijatá díla v široké škále žánrů, širokou škálou výrazových prostředků
- je schopen samostatné dramatické a literární práce, vytváří promyšlené celky
- používá základní pojmy dramatické a literární tvorby, na základě osobní zkušenosti a diskuse si vytváří vlastní umělecký názor

6. Zabezpečení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami

Žáci se speciálními vzdělávacími potřebami jsou vyučováni podle individuálního vzdělávacího plánu, jehož náležitosti vycházejí z příslušné legislativy.

Žáci jsou do této kategorie zařazováni ředitelem na základě:

- vyjádření a žádosti rodičů
- doporučení učitele
- vyšetření speciálně pedagogického nebo psychologického vyšetření školského poradenského zařízení (pedagogicko psychologická poradna, speciálně pedagogické centrum), popřípadě na základě doporučení lékaře
- na základě technických možností a podmínek školy

Minimální hodinová dotace výuky pro tyto žáky je stejná jako u žáků zařazených do základního studia, ve výjimečných případech může být hodinová dotace upravena vzhledem k omezení žáka.

7. Vzdělávání žáků mimořádně nadaných

Žáci mimořádně nadaní jsou vyučováni podle individuálního vzdělávacího plánu, jehož náležitosti vycházejí z příslušné legislativy.

Žáci jsou do této kategorie zařazováni ředitelem na základě:

- vyjádření a žádosti rodičů,
- doporučení učitele
- speciálně pedagogického vyšetření nebo psychologického vyšetření školského poradenského zařízení (pedagogicko psychologická poradna, speciálně pedagogické centrum)
- mimořádných studijních výsledků, jakými jsou - úspěchy na soutěžích, účast na výjimečných koncertech, vystoupeních, výstavách, mimořádně aktivní účast na mezinárodních projektech a podobně.

Minimální hodinová dotace výuky pro tyto žáky je stejná jako u žáků zařazených do základního studia, ve výjimečných případech může být hodinová dotace upravena vzhledem k potřebám žáka. Žáci mimořádně umělecky talentovaní jsou vyučováni podle individuálního studijního plánu, který je přizpůsoben potřebám, schopnostem, dovednostem a znalostem žáka, zanesen v třídní knize, navržen učitelem a schválen ředitelem.

Těmto žákům může být přidělena vyšší hodinová dotace na jeden školní rok. Toto zvýšení navrhuje učitel a schvaluje ředitel. Zvýšení hodinové dotace se poznačí do rozvrhu hodin, do třídní knihy a do individuálního studijního plánu.

8. Hodnocení žáků

8.1 Hodnocení žáků

Hodnocení žáků respektuje Vyhlášku č. 71/2005 Sb., o základním uměleckém vzdělávání. Vlastní hodnocení školy je jedním z prostředků, díky kterým má škola přehled o kvalitě své práce a je také stálou platformou komunikace o této kvalitě.

Obecné zásady hodnocení:

- Základní princip hodnocení na ZUŠ Václava Pichla vychází z respektování osobnosti žáka, napomáhá k rozvíjení jeho schopností, pracovitosti, zdravého sebevědomí a tvořivosti.
- Hodnocení musí být pro žáky v první řadě motivující.
- Při hodnocení se uplatňuje přiměřená náročnost a pedagogický takt.
- Hodnocení je jedním z motivačních prostředků k aktivitě, systematické pravidelné přípravě, důslednosti a odpovědnosti za sebe i druhé.
- Žáci jsou vedeni k sebehodnocení – sebehodnocení žáka je nedílnou součástí hodnocení.
- V hodnocení je zohledňován individuální pokrok každého žáka ve vztahu k ověřovanému problému.
- Je ponechán prostor k ostatním formám neklasifikačního hodnocení žáků (razítka, obrázky, atd. dle potřeb vyučujících i žáků z cílem umožnit každému dosáhnout úspěch).

Kritéria hodnocení:

- zvládnutí očekávaných výstupů jednotlivých vyučovacích předmětů
- schopnost tvůrčím způsobem řešit umělecké úkoly a problémy
- zodpovědná domácí příprava
- projevování vlastního zájmu, poznávání a aktivity v objevování uměleckého světa
- osobní přínos

8.2 Autoevaluace školy

Autoevaluace školy je zaměřena převážně na tyto oblasti:

- podmínky ke vzdělávání a výchově
- výsledky vzdělávání žáků
- personální oblast, odborný růst pedagogických pracovníků
- školní klima
- spolupráce s rodiči a žáky